

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 24 februarie - 2 martie 2013

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Rugăciune

Doamne și Stăpânul vieții noastre, Cela ce Te-ai smerit până la moarte ca să ne înveți pe noi căile Tale și să ne scapi de duhul mâniei, dă-ne, Doamne, inimă smerită, căci recunoaștem că suntem păcătoși înaintea Ta; nu putem noi să îndeplinim datoriile noastre pentru atâtea binefaceri care ni le dăruiești nouă, căci ne sature din masa Ta bogată, ne hrănești sufletele și trupurile, iar noi nimic nu facem și nu-Ți aducem slava și cinstea care se cuvin Ție.

Poruncește Tu, Stăpâne, duhurilor necurate să nu ne mai ispitească iar noi niciodată să nu mai cădem în păcatul mândriei și să Te vedem înaintea ochilor noștri, blând și smerit, arătându-ne căile Tale mai departe. Amin.

O, Doamne, ce bine am făcut dacă sunt păcătos? Oare am făcut vreun bine eu nevrednicul? Sunt fiul lui Adam..., iar prin viața mea decăzută am adăugat păcate la păcatul lui Adam. Însă Tu Preaîndurătorule, m-ai iubit nu pentru că sunt vrednic, ci pentru a mă aduce din nou la Tine. Când caut ceea ce este al meu, aflui numai minciună și păcat. În afară de păcate, toate celelalte pe care le văd în mine sunt ale Tale.

Doamne, nu mie, ci numelui Tău îi aduc mărire și laudă. Fă să trăiesc pentru iubirea și dreptatea Ta, pentru că ești bun și îndurător. Tu ai alungat de la mine propriile mele fantasmе, iar în locul acestora mi-ai oferit harul Tău, pe care Te rog, ajută-mă să-l fructific în aceasta viață spre lauda și mărirea Ta de-a pururi. Amin.

Biserica luptătoare a lui Cristos a pierdut un credincios dar Biserica triumfătoare a câștigat un suflet.

Fratele nostru întru Cristos, **POP IOAN**, a fost condus pe ultimul drum de cei dragi.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Silvia Badea**, și **Paula Anda Pogăceanu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Mila lui Dumnezeu.

“Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului.” Depindem mereu de mila lui Dumnezeu. Nu putem niciodată să îl abordăm prin pretenții, ci doar apelând la mila Sa. Aceasta este cerere pe care Dumnezeu nu o va refuza vreodată. Observați cât de mult face parte de această cerere din cultul divin răsăritean! Cât de des în timpul Liturghiei repetăm rugăciunea vameșului: “Doamne, îndură-te spre noi (miluiește-ne!)” Faimoasa “rugăciune a lui Isus” nu este altceva decât o adaptare a acestei rugăciuni: “Doamne Isuse, Fiul Dumnezeului celui Viu, ai milă de mine, păcătosul”.

O frumoasă istorioară ne prezintă o mamă cerându-i lui Napoleon să îi cruțe viața fiului ei, condamnat la moarte. Împăratul i-a amintit atunci de crimele de care se făcea vinovat fiul; dreptatea cerea ca viața să îi fie curmată. “Înălțimea Voastră”, a spus femeia printre lacrimi, “nu dreptate ci milă cer.” “Nu merită milă”, a primit ea răspuns de la Napoleon. “Dar Înălțimea Voastră, dacă ar merita-o atunci nu ar mai fi milă.” “Da, cât este de adevărat acest lucru”, a spus împăratul. “Voi avea milă.”

Nu îndrăznim să stăm în fața tronului lui Dumnezeu și să cerem să ni se dea ceea ce merităm. Singura noastră cerere este aceasta: “Doamne, îndură-te spre noi” (*Kyrie Eleison*). Iar miracolul este că există milă. În chiar inima universului pulsează iubirea lui Dumnezeu. “Zic vouă că acesta s-a coborât mai îndreptat la casa sa, decât acela”, a spus Isus. Un păcătos spunea odată: “Dacă aș fi Dumnezeu nu l-aș ierta niciodată pe un om care a păcătuیت cât am păcătuیت eu”. Păstorul său i-a răspuns: “Dar nu ești Dumnezeu. Mila lui Dumnezeu este mai mare decât orice ne-am putea imagina noi.” “Doamne, îndură-te spre noi!”

(...) De aceea ne rugăm atât de des: “Doamne, îndură-te spre noi”. Această rugăciune, rostită cu cât de puțină credință, va deschide calea pentru iertarea lui Dumnezeu și pentru venirea Împărăției Sale în inimile noastre. Sf. Isaac Sirianul scria în secolul al VI-lea: “Nu spune niciodată că Dumnezeu este drept. Dacă El ar fi drept, tu ai fi în iad. Bazează-te doar pe nedreptatea Sa care este milă, iubire, iertare.”

Ziua de astăzi este numită în calendarul bisericesc “Duminica Vameșului și a Fariseului”. În seara trecută am început să folosim Triodul – cartea liturgică pe care o vom folosi pe perioada întregului Post Mare ce va începe peste trei săptămâni. Biserica a ales în mod foarte înțelept această parabolă pentru a ne ajuta să ne pregătim din punct de vedere spiritual pentru Post. Deoarece parabola spusă de Domnul astăzi nu este de fapt despre doi oameni care au mers la templu să se roage. Este despre Dumnezeu și despre cum privește El păcatul și virtutea – cum ne privește El pe noi, pe mine și pe tine. “Zic vouă că acesta s-a coborât mai îndreptat la casa sa, decât acela. Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înălța.”